

Karvajääriäinen

Svarthårig kvistbock
Pogonocherus hispidus

Uhanalaisuusluokka (IUCN): silmälläpidettävä (NT)

Luonnehdinta

Karvajääriäinen on pieni, tukevarakenteinen ja rusehtava sarvijääriäinen. Sen tuntosarvet ovat pitkät ja etuselän sivuilla on iso, terävä hammas. Koko ruumista peittää lyhyt, tiheä ja pinnanmyötäinen karvoitus, joka on väritään punaruskea, vaaleanharmaa ja musta. Yleisväritykseltään karvajääriäinen on punaruskea, ja peitinsiipien tyviosassa on leveä V:n muotoinen vaalea poikittaisjuova.

Elinympäristö ja levinneisyys

Karvajääriäinen viihtyy sekä jaloilla lehtipuilla, yleisimmin jalavalla ja lehmuksella, että muillakin lehtipuilla, etenkin omenapuulla. Karvajääriäisen toukat elävät äskettäin kuolleissa ohuissa oksissa kuoren alla. Aikuisia jääriäisiä on liikkeellä pitkin kesää ja niitä voi tavata kuivilta oksilta. Manner-Suomessa karvajääriäistä on kerätty aiemmin Turun ja Helsingin seuduilta sekä Kemiöstä, mutta kaikki uusimmat havainnot ovat Ahvenanmaalta.

Nykytila ja uhkatekijät

Karvajääriäinen on harvinainen lounaisten jalopuulehtojen laji, joka lienee aina ollut harvinainen Suomessa. Hyvän suojavärinsä ansiosta jääriäisiä on vaikea havaita. Karvajääriäisen uhkia ovat lehtipuiden ja lahoppuun väheneminen sekä lehtojen kuusettuminen.

Hoitosuosituks

Karvajääriäisen elinympäristöissä tulisi säästää kaikki jalot lehtipuut, myös maapuut ja risut. Lehtojen vapaaehtoiseen suojeluun on mahdollista hakea rahoitusta METSO-ohjelman kautta.

Lähteet

- Ehnström, B. & Axelsson, R. 2002. Insekstgnag i bark och ved. ArtData-banken SLU. 512 s.
Heliövaara, K., Mannerkoski, I. & Siitonen, J. 2004. Suomen sarvijäärät. Tremex press Oy, Helsinki. 374 s.

Kuva: Matti Virtala